

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobců a) **Ing. M. V.**, b) **Ing. A. D.**, oba zastoupeni Mgr. Danem Pospíšilem, advokátem se sídlem Sokolská tř. 21, Ostrava, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem 28. října 117, Ostrava, za účasti osob zúčastněných : I. Obec Velká Polom, se sídlem Opavská 58, Velká Polom, zastoupena Mgr. Matějem Kopřivou, advokátem se sídlem v Ostravě, 28. října 219/438, II. TRADE HAMMER s.r.o., se sídlem v Ostravě, 28. října 205/45, III. Mgr. V. V., IV. M. V., V. Ing. L. N., VI. Bc. M. N., VII. Ing. P. V., VIII. Ing. I. V., IX. P. H., X. Y. H., XI. R. E., XII. K. E., XIII. P. K., XIV. V. K., XV. Mgr. D. G., XVI. Mgr. H. G., XVII. Ing. O. L., XVIII. Ing. R. L., XIX. Ing. M. M., XX. Ing. L. M., Ph.D., XXI. A. T., XXII. G. T., XXIII. Ing. I. M., XXIV. Bc. R. M., o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7.4.2014 č.j. MSK 27345/2013, ve věci umístění stavby,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 7.4.2014 č.j. MSK 27345/2013 se **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit na náhradě nákladů řízení žalobci a) částku 8.260 Kč a žalobkyni b) částku 8.260 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Dana Pospíšila, advokáta se sídlem Sokolská tř. 21, Ostrava.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se domáhali přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Obecního úřadu Velká Polom (dále jen stavební úřad) ze dne 3.12.2012 č.j. Výst3228/10-Fa, kterým bylo k žádosti TRADE HAMMER s.r.o. (dále jen stavebník) rozhodnuto o umístění stavby „Inženýrské sítě a komunikace pro výstavbu 67 rodinných domů“ na pozemcích parc.č. X, X/X, X, X, X, X a X v katastrálním území Velká Polom.

Žalobci v žalobě nejprve obecně uvedli, že argumentace žalovaného spočívá především v doslovném okopírování stanovisek jiných orgánů, pouze s připojenou větou, že se žalovaný ztotožňuje s názorem tohoto orgánu. Poté konkrétně namítli níže uvedené žalobní body.

1) Hluk

Žalobci doložili ve správním řízení Akustický posudek 2 (dále jen Akustický posudek), vypracovaný Zdravotním ústavem v Ostravě, tj. institucí z nejpovolanějších, který byl zpracován podle metodiky doporučené Evropskou komisí pro hluk. Z výsledků jednoznačně vyplynulo, že v chráněném venkovním prostoru stávajících staveb v ulici S. a K. budou limitní hodnoty hluku s velkou pravděpodobností překračovány, a to až o 1,8 dB, a v noční době až o 2,9 dB. Správní orgány se však spokojily s Protokolem o zkoušce a následnou Analýzou výsledků měření od společnosti LABTECH s.r.o. (dále jen Protokol o zkoušce), přestože se jednalo o zkoumání pouze na jednom místě lokality M., a měřící zařízení bylo umístěno na budově, která je obehnaná vysokým betonovým plotem, takže výsledky jsou neobjektivní a zkreslené. Žalobci na to upozorňovali žalovaného, ten k jejich argumentům však nepřihlédl.

Žalobci dále nesouhlasí se závazným posudkem Ing. M. R. z Krajské hygienické stanice v Ostravě (dále jen KHS), neboť se opíral pouze o jedinou, pro stavebníka výhodně účelově vypracovanou hlukovou studii manželů B. s řadou odborných nedostatků. V lokalitě M. se sčítá více negativních vlivů na základě žádostí podaných stejným stavebníkem – nejen ze stavby Inženýrských sítí a

komunikací pro výstavbu 67 rodinných domů, ale i z výstavby ČOV a z výstavby oněch 67 rodinných domů.

2) Netopýři

Správní orgány dospěly k závěru, že v tomto řízení není třeba výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně přírody), a to na základě předběžné informace vydané KÚMSK, odborem životního prostředí a zemědělství dne 6.2.2012. Podle žalobců vycházely správní orgány jen z dvoustránkového vyjádření Mgr. R. K. a nijak nehodnotily odbornou zprávu Mgr. H.J., Ph.D. z katedry zoologie Univerzity Karlovy, jedné z největších odbornic na problematiku netopýrů žijících v ČR. Ta sdělila, že na lokalitě uvažované výstavby a v blízkém okolí se tito chránění živočichové vyskytují, když v dané lokalitě loví a přelétávají a v blízkosti také sídlí. Správní orgány nevyhověly požadavku žalobců, aby Mgr. J. vypracovala nezávislou studii.

3) Znehodnocení nemovitostí

Žalobci poukázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) č.1910/2009 o tom, že vlastníci nemovitostí si musí svá práva střežit včas, a uvedli, že oni tak činili, když podávali námítky k návrhu územního plánu obce Velká Polom, námítky však byly zamítnuty s tím, že tuto problematiku mají žalobci řešit v navazujících řízeních. Stavebník uvedl v omyl většinu obyvatel lokality M., když jim při prodeji pozemků tvrdil, že ulice S. a U J. budou trvale ukončeny jako slepé komunikace. Žalobci nesouhlasí se znehodnocováním svých nemovitostí, a pokud dojde k realizaci záměru stavebníka, budou nuceni bránit se u soudu žalobou na náhradu škody. Žalobci nesouhlasí s tím, že se jedná o námitku ryze občanskoprávní, jak uvedl žalovaný.

4) Území dotčené vlivem stavby

Správní orgány chybně vymezily jako území dotčené vlivem stavby jen území vyznačené ve výkresu 03 Koordinační situace. Opomenuty byly ostatní domy na ulici S. a později i U J., kudy plánuje stavebník projíždět s těžkou stavební technikou.

5) ČOV

Žalobci se obávají, že se stavebník bude snažit napojit Z. na dosavadní ČOV 480 EO, která má již zcela vyčerpanou kapacitu. Plánovaná ČOV 3200 EO podle žalobců nestojí a v dohledné době stát nebude.

6) Vyhlášky

Žalobci nesouhlasí s tvrzením správních orgánů, že záměr splňuje požadavky § 24e vyhlášky č. 501/2006 Sb., podle žalobců bude docházet k obtěžování okolí hlukem a prachem, k ohrožování bezpečnosti provozu v obytné zóně M. Pokud je v podmínce 4 uvedeno snížení rychlosti na 20 km/h, tato rychlost je tam již stanovena dopravními předpisy. Nesouhlasí s tím, že stavba splňuje § 8 odst.1 písm. c) a d) vyhlášky č. 286/2009 Sb. Nesouhlasí s tím, že stavba splňuje § 9 vyhlášky č. 286/2009 Sb., když komunikace S., U J. a K. v lokalitě M. byly projektovány jako účelové komunikace v obytné zóně, nejsou způsobilé sloužit pro průjezdy těžké stavební techniky, dojde k jejich poškození a vibracemi budou velmi pravděpodobně poškozeny přiléhající rodinné domy. Nesouhlasí s tím, že stavba splňuje § 10 vyhlášky č. 286/2009 Sb., když podle žalobců bude stavba po dokončení celého záměru v Z. ohrožovat zdraví obyvatel M., rozptylová studie z 6.8.2012 jednoznačně prokazuje téměř stoprocentní nárůst prašnosti u

některých rodinných domů v lokalitě M. Stavebník podle žalobců nezadal zhotoviteli studie do zadání 7 až 10 let trvající stav, kdy budou probíhat souběžně stavby 67 rodinných domů v Záhuří, 36 řadových domů v M., ČOV 3200 EO a dalších 72 domů v lokalitě M. Navíc studie chybně pracuje s rychlostí vozidel 30 km/h, což neodpovídá dopravním předpisům v lokalitě M.

Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Podrobně se vyjádřil k jednotlivým žalobním bodům, k bodu 1) uvedl zejména, že správní orgán, který vede řízení, je vázán vydaným závazným stanoviskem dotčeného orgánu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobci jsou vlastníky nemovitostí ve Velké Polomi v lokalitě zvané M. Touto lokalitou procházejí dvě souběžné ulice (S. a U J.), které na severním okraji lokality ústí do ulice K. a ta se poté napojuje na místní páteřní komunikaci – ulici 9. K. Na jižním okraji lokality M. ulice S. a U J. končí, avšak podle záměru stavebníka schváleného rozhodnutím o umístění stavby na ně mají navazovat komunikace pro nově budované domy v lokalitě Z. (jižně od M.). Rozhodnutím ze dne 3.12.2012 č.j. Výst3228/10-Fa bylo stavebníkovi povoleno umístění inženýrských sítí a komunikací pro výstavbu 67 rodinných domů (silniční komunikace, chodníky, vodovod, kanalizace, elektřina, osvětlení, plynovod), žalovaný napadeným rozhodnutím změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že do něj doplnil dvě podmínky, týkající se kabelových rozvodů, a změnil formulaci u vypořádání jedné z námitek, jinak rozhodnutí orgánu 1.stupně potvrdil.

K žalobnímu bodu 1) soud zjistil ze správního spisu, že stavební úřad vycházel ze závazného stanoviska KHS ze dne 12.3.2012, jež bylo souhlasné. Jeho podkladem byla hluková studie manželů B., mapující hlukovou zátěž z provozu osobní silniční dopravy v nejexponovanější lokalitě ulice K. po realizaci výstavby rodinných domů a infrastruktury na Z. Na základě odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu požádal žalovaný ministerstvo zdravotnictví o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska KHS. Ministerstvu pak byly doručeny další podklady, a to Akustický posudek (za žalobce) a Protokol o zkoušce (za stavebníka). Ministerstvo provedlo rozbor všech podkladů a nakonec potvrdilo závazné stanovisko KHS. Žalobci se seznámili s Protokolem o zkoušce dne 11.3.2014 a podali k němu rozsáhlé vyjádření s konkrétními námitkami na základě znalosti místní situace. Na to žalovaný dne 7.4.2014 rozhodl napadeným rozhodnutím, v odůvodnění rozsáhle citoval z rozhodnutí stavebního úřadu a ze stanoviska ministerstva zdravotnictví, uvedl i námitky žalobců ke stanovisku ministerstva zdravotnictví, a uzavřel, že záměrem nedojde ke zvýšení hlukové zátěže v dané lokalitě.

Podle § 149 odst.4 věty první a druhé zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), jestliže odvolání směřuje proti obsahu

závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků.

Judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví k tomu dodává, že správní orgán, který řízení vede, musí závazné stanovisko vydané podle § 149 správního řádu posoudit. Posouzení přitom nepodléhá odborná stránka stanoviska ve smyslu její správnosti (to by popíralo samotný smysl závazných stanovisek). Správní orgán, který řízení vede, je však oprávněn (a povinen) zabývat se úplností, určitostí a srozumitelností závazného stanoviska, jakož i tím, zda se správní orgán příslušný k vydání závazného stanoviska nedopustil zjevného skutkového nebo právního pochybení (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 2. 2014, čj. 30 A 57/2012-84) a zda řádně reagoval na odvolací námitky (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2013, čj. 5 A 241/2011-69). Jestliže odvolací orgán rozhodne o odvolání, které směřuje proti obsahu závazného stanoviska dotčeného správního orgánu, aniž by si v souladu s § 149 odst. 4 správního řádu vyžádal potvrzení či změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného dotčenému správnímu orgánu, dopustí se podstatného porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2010, čj. 5 As 56/2009-63).

V daném případě si žalovaný zcela správně vyžádal stanovisko ministerstva zdravotnictví jako nadřízeného správního orgánu KHS, avšak v dalším postupu se podle názoru soudu dopustil procesní chyby, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Žalobci podali rozsáhlé a velmi konkrétní vyjádření ke stanovisku ministerstva zdravotnictví, v němž rozporovali jeden z podkladů, a to Protokol o zkoušce, z něhož ministerstvo (také) vycházelo a s nímž žalobci neměli dosud možnost se seznámit, neboť tento podklad zaslal stavebník přímo ministerstvu. Za této konkrétní situace se měl podle názoru soudu žalovaný znovu obrátit na ministerstvo zdravotnictví a požádat jej o stanovisko. Soud souhlasí s vyjádřením žalovaného k žalobě v tom, že žalovaný sám nemůže zasahovat do závazného stanoviska a je jím vázán, nicméně nelze přehlédnout, že žalobci neměli dříve možnost seznámit se s podkladem poskytnutým ministerstvu stavebníkem a reagovali na něj velmi konkrétně a logicky. Na okraj soud poznamenává, že dům č.p. X, u něhož bylo prováděno měření zpracované v Akustickém posudku, a dům č.p. X, u něhož bylo prováděno měření zpracované Protokolem o zkoušce, jsou umístěny prakticky naproti sobě, oba stojí u křižovatky ulic S. a K. (jak soud zjistil nahlédnutím na www.mapy.cz), takže by se nabízel předpoklad, že i data v jednotlivých analýzách hluku budou srovnatelná.

Soud proto považuje námitku 1) za důvodnou, aniž by se musel dále zabývat námitkami směřujícími proti závaznému stanovisku Ing. R., když toto stanovisko KHS podléhá přezkoumání nadřízeným ministerstvem zdravotnictví, které se bude ještě danou věcí zabývat.

K žalobnímu bodu 2) soud zjistil ze správního spisu, že stavební úřad vycházel z předběžné informace KÚMSK, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 6.2.2012, podle níž není potřeba žádat o výjimku podle § 56 zákona o ochraně přírody, protože záměr stavebníka je lokalizován na zemědělských pozemcích a na pastvině, kdežto netopýři sídlí v dutinách stromů, skalních štěrbinách, jeskyních atd., takže zmíněnou lokalitou jen přelétají a loví tam. Dotčené pozemky jsou pro netopýry nejméně významným biotopem. Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí zmiňuje jak posouzení Mgr. R. K. ze dne 20.3.2011, tak odbornou zprávu Mgr. H. J., Ph.D. ze dne 29.4.2011. Jak soud dále zjistil, zpráva Mgr. J. obsahuje 2 listy textu, bez vlastnoručního podpisu, o tom, že byl proveden dne 22.4.2011 detektoring v lokalitě M. a zjištěno 8 druhů netopýrů (vyjmenovány), s tím, že netopýři tam přelétali a lovili. Zpráva uvádí, že „díky záznamům řady lovců je tak možné, že tento druh má na lokalitě či v její těsné blízkosti kolonii“. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyslovil souhlas se závěry stavebního úřadu a poukázal i na kladné vyjádření ministerstva životního prostředí, které potvrdilo, že není nutno řešit výjimku ze zákona o ochraně přírody.

Z obsahu správního spisu podle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že se správní orgány zabývaly všemi podklady včetně zprávy Mgr. J., a jejich závěry jsou konkrétní, jasné a logické. Ve zprávě Mgr. J. není nic, co by bylo v rozporu s ostatními podklady. Mgr. J. uvedla jako pouhou možnost, že by netopýři mohli sídlit v okolí lokality M., a dovozovala ji z přeletů a lovu netopýrů. Žalobci nenamítali nic konkrétního proti předběžné informaci KÚMSK (např. k životním způsobům netopýrů, jejich koloniím atd.). Za těchto okolností má soud za to, že nebylo potřeba, aby Mgr. J. vypracovala nezávislou studii. Žalobní námitka 2) je nedůvodná.

K žalobní námitce 3) soud plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 36-37) včetně citace z odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu. Tato námitka prakticky nesměřuje do předmětu tohoto řízení, osvětluje postup žalobců v jiném řízení (o územním plánu) a vyjadřuje nesouhlas s (tvrzeným) nečestným jednáním stavebníka při prodeji pozemků žalobcům. Žalobní námitka 3) nemůže účinně zasáhnout do přezkumu napadeného rozhodnutí.

K žalobní námitce 4) soud zjistil z obsahu správního spisu, že stavební úřad vymezil v rozhodnutí území, v němž může dojít ke zvýšení hlukové zátěže (podle výkresu 03 – ulice K., severní část S. a U J.) a určil konkrétní opatření (stavět se bude jen v denní době, v ulici S. a U J. navržen jednosměrný provoz). Žalovaný k tomu doplnil, že na vyznačených místech dojde ke kumulaci vozidel při vjezdu a výjezdu z lokality M. a budoucí lokality Z., tam tedy lze očekávat největší vlivy z dopravy. Soud považuje obecně tento závěr správních orgánů za přijatelný. Vymezení území, kde může docházet ke zvýšení hlukové zátěže, je logické, když se jedná o tu část lokality, kde se stýkají ulice S. a U J. Provoz by se dále měl rozvrstvit do dvou jednosměrných větví (ulice S. a U J.). Zde soud pouze podotýká, že problematika hluku, která je rozhodujícím faktorem i v této námitce, bude správními orgány řešena znovu, s ohledem na žalobní námitku 1), tudíž se nové závěry promítnou i zde, při vymezení území dotčeného vlivem stavby.

K žalobní námitce 5) soud zjistil z obsahu správního spisu, že stavební úřad uvedl v rozhodnutí, že v těsné blízkosti zájmového území se nachází ČOV ve vlastnictví stavebníka, splaškové vody budou z řešené oblasti přiváděny na tuto ČOV. Výhledově by tato ČOV měla být rozšířena na kapacitu 3200 EO, tak, aby zde byly čištěny i vody z obce. Žalovaný pak uvedl, že ČOV 3200 EO není předmětem tohoto řízení, a že Magistrát města Ostravy vydal 5.3.2013 rozhodnutí, jímž povolil stavbu vodního díla a změnu stávající dokončené stavby ČOV pro 480 EO s tím, že její kapacita byla navýšena na 3200 EO. Stavebník tedy podle žalovaného činí kroky k tomu, aby zajistil odkanalizování lokality Z. Soud považuje námitku žalobců směřující k ČOV za spekulativní. Žalobci neuvedli, z čeho vychází jejich tvrzení o tom, že ČOV s navýšenou kapacitou nebude postavena, zároveň na jiném místě žaloby (bod 11 na str.17) zahrnuli výstavbu ČOV 3200 EO do výčtu negativních vlivů v lokalitě. Soudu je navíc z úřední činnosti známo (věc sp.zn. 22 A 126/2013), že žaloba směřující proti výstavbě ČOV 3200 EO byla zamítnuta. Žalobní námitku 5) považuje soud za nedůvodnou.

K žalobní námitce 6) soud uvádí, že se jedná spíše o souhrn a opakování již uvedeného, námitka směřující k jednotlivým ustanovením vyhlášek je poměrně obecná a především neuvádí nic nad rámec toho, jak již byla vypořádána správními orgány v odůvodnění obou rozhodnutí. Proto soud jen ve stručnosti odkazuje na str. 24-25 rozhodnutí stavebního úřadu a str. 44-45 rozhodnutí žalovaného, pokud jde o § 24e vyhlášky č. 501/2006 Sb., když zároveň znovu připomíná, že otázkou hluku se budou správní orgány zabývat v dalším řízení. Pokud jde o § 9 vyhlášky č. 286/2009 Sb., soud se ztotožňuje s žalovaným, že žalobci nejsou vlastníky zmiňovaných komunikací, přísluší jim bránit svá subjektivní veřejná práva (str. 45-46). Pokud jde o § 10 vyhlášky č. 286/2009 Sb., správní orgány obou stupňů se vyjadřovaly k rozptylové studii, taktéž ministerstvo životního prostředí (str. 23-24 rozhodnutí stavebního úřadu, str. 45 rozhodnutí žalovaného), žalobci využili možnosti seznámit se se všemi podklady včetně vyjádření MŽP, a na rozdíl od otázky hluku zde vyjádřili pouze obecný nesouhlas, takže nebylo na žalovaném, aby podklady dále doplňoval. Žalobní námitka 6) je nedůvodná.

Krajský soud s ohledem na žalobní námitku 1) tedy zrušil napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšným žalobcům vznikly náklady spojené s tímto řízením za zaplacené soudní poplatky 2x 3000 Kč a za právní zastoupení (2 úkony právní služby po 4960 Kč – zastupování 2 osob, 2x režijní paušál po 300 Kč – převzetí věci, sepis žaloby). Náklad spočívající v soudním poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku soud do těchto nákladů nezapočítal, když s tímto návrhem nebyli žalobci úspěšní. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, a to v souladu s § 149 odst.1 o.s.ř. k rukám advokáta, který žalobce zastupoval.

O náhradě nákladů osob zúčastněných bylo rozhodnuto v souladu s 60 odst. 5 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 25. května 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu